

● EMONA PREDSTAVNIKOM TISKA

Prehod na podjetniški način poslovanja

Sestavljena delovna organizacija Emona je v klubu Slon organizirala srečanje s predstavniki sredstev javnega obveščanja. Namen srečanja je bil predstaviti Emono včeraj, danes in jutri zlasti s podarkom na možnosti organiziranja v okviru novih predpisov.

Uvodoma je Mitja Svetelj, predsednik poslovnega odbora jedrnat in na kratko orisal pot razvoja Emona, ki se je v današnji sistem organiziranja dejansko leta 1970, ko sta se združili takratno trgovsko podjetje Prehara in kmetijsko proizvodnjo in predelovalno podjetje Agro-kombinat Emona Ljubljana. V tem letu so se k organizaciji

priključili tudi nekateri hoteli. Od tedaj tudi sedanje ime: EMONA – proizvodnja, trgovina, turizem, hotelirstvo in inženiring.

Omeniti velja tudi dejstvo, da je Emona visoko aktivna izvoznica, saj znaša odstotek kritja uvoza z izvozom na konvertibilno področje 350.

Po predstavitvi Emona je Mitja Svetelj navzočim novinarjem obrazložil, da so se v Emoni že predčasno dogovorili, da se pričnemo organizirati v podjetniški sistem poslovanja. Nanizal je vrsto potrebnih ukrepov za motiviranje delavcev za podjetniško poslovanje v združenem podjetju Emona, ki bo, tako se predvideva kapitalno organizirana s podjetji, ki bodo bodisi delniška, bodisi podjetja z omejeno zavezo.

Novost, ki jo pripravlja Emona za svoje kupce in jo bo uvedla

v kratkem je tudi nakupovalna kartica za nakup blaga v vseh trgovinah in blagovnicah Emona ter za nakup živil v določenih trgovinah. O načinu plačila in drugih ugodnostih se bodo dogovorili v kratkem, bodo pa nekoliko drugačne kot jih ima Mercator in klub Slovenijales.

Po tej uvodni razlagi Mitje Svetelja so stekli sproščeni razgovori prisotnih novinarjev z direktorji Emoninih delovnih organizacij, ki so se udeležili prezentacije Emona.

● TOZD PROJEKTIRANJE ODSLEJ V SESTAVI ALPETOURA

Združitev konkurenc

Od novega leta dalje tozid Protektiranje ni več v sestavi kemične tovarne Moste protektor, marveč obrat delovne organizacije Alpetour Yu Bandag iz Škofje Loke. Za to dejanje so se v tozidu odločili zaradi težav, s katerimi se so spopadali vse od srede prejšnjega desetletja, ko so se z obnavljanjem avtomobilskih plaščev pričeli ukvarjati tudi drugi, ki so bili zaradi nižjih stroškov cenejši. V tozidu so prišli do ugotovitve, da imajo pravzaprav le dve možnosti: ukiniti to dejavnost in se preusmeriti v drugo, ali pa se priključiti konkurenci.

V Protektorju so na leto obnovili 15 tisoč avtomobilskih plaščev, predvsem za tovornjake, manjši del za osebne avtomobile. Pred nekaj leti so posodobili tehnologijo, prešli so s toplega na hladni postopek protektiranja, ki je boljši, a tudi dražji. Precejšnje število zaposlenih, bilo jih je kar 70, je povzročalo večje stroške, kot pa jih je imela konkurenca. Izračunali so, da bi morali na leto obnoviti 27 tisoč gum, če bi hoteli poslovati pozitivno. To pa je bilo docela nemogoče, saj se število avtomobilskih plaščev, potrebnih obnove, na našem trgu ne povečuje.

V Kemični tovarni Moste Protektor (za zdaj uradno še niso spremenili imena) predvidevajo, da bodo številke po zaključnem računu za lansko leto za tozid Protektiranje pokazale 560 milijonov dinarjev izgube. Druga dva tozida, Aluminijev sulfat in Gumeno tehnični izdelki (GTI), bosta to izgubo pokrila, potem seveda, ko bo opravljena tudi delitev premoženja. Menijo, da je priključitev tozida h konkurenci pravzaprav najboljša izmed vseh variant, ki so jih predvideli v sanacijskem programu.

Bistvena ugotovitev elaborata, ki so ga naredili v novembru lanskega leta, da bi poiskali rešitve za tozid, je bila, da je treba bodisi povečati cene protektirani pnevmatiki, ali pa povečati količino

izdelkov. Ne prvo ne drugo zaradi konkurence ni bilo mogoče v resnici napraviti. Varianta, združitev tega tozida z GTI, ni prišla več v poštev; pred leti jo je zavrnil tozid Protektiranje, zdaj pa ni bila povšeči drugi strani. Ostale so torej le tri možnosti: nadomestni program, združitev z Alpetourom, odcepitev tega tozida in oblikovanje samostojne delovne organizacije. Odločili so se za priključitev k Alpetouru, saj so presodili, da se bodo tam lažje razvijali. Skupaj s 40 delavci iz

proizvodnje je v novo podjetje odšlo tudi 16 delavcev iz skupnih služb.

»Za Kemično tovarno Moste je bolje, da se je tozid odcepil, saj se bomo tako lahko bolj posvetili proizvodnji, ki je perspektivna, ne pa da se kar naprej ukvarjamo s tozdom, ki ima izgubo. Druga dva tozida morata tudi vlagati v svoj razvoj, sicer ne bosta preživel«, je povedal direktor delovne

organizacije Kemična tovarna Moste Protektor Belizar Keršič. Druga dva tozida, sicer raznolika po svoji dejavnosti, iz česar izhaja tudi precej težav pri delu, za zdaj poslujeta dobro. Povečala sta izvoz, ustvarila bosta celo nekaj akumulacije in ker jima ne bo treba več pokrivati izgub tozda, ki že vrsto let ni bil sposoben »sam skrbeti zase«, vidijo boljše možnost razvoja.

D. J.

Trgovsko-servisni center v Novih Jaršah

Gradnja v stanovanjski soseski Nove Jarše še ni končana, saj so spremljajoče objekte, za razliko od Novih Fužin, kjer jih gradijo vzporedno, začeli graditi (razen vrtcev, šol in trgovin) šele pred kratkim. Prvi objekt, trgovsko-servisni center je že pod streho, zgradili pa so ga v predvidenem roku delavci Gradisovega tozda Grad-bena operativna Ljubljana.

Center stoji na Beblerjevem trgu, zgrajen pa je do podaljšane tretje gradbene faze. Skupna površina pritličja v katerem so lokali in kleti znaša 703 kvadratna metra. Zgrajenih je 18 lokalov; neprodani pa so samo še trije.

V trgovsko-servisnem centru bo v največjem lokalu pizzeria, poleg nje pa bodo še trije gostinski lokali za hitro pripravo toplih jedi in malic ter seveda pijače, moško in žensko frizerstvo, cvetličarna, servis bele tehnike,

lokal v katerem bo fotokopirnica, prodajalna pisarniškega materiala in papirne galanterije, prodajalna revij in časopisov z manjšim bifejem, drogerija, kozmetični salon, stekloprihašstvo, sadje in zelenjava, urarstvo in lokal Loterije Slovenije, ki bo tudi edini v družbeni lasti, za sedaj.

V treh neprodanih lokalih bi bodoči lastniki lahko prodajali usnjeno galanterijo, imeli tekstilni butik, čevljarstvo, optiko, izdelovali ključe ali kaj podobnega.

Nekateri lastniki lokalov so že začeli z notranjim uredjenjem, tako da je pričakovati, da bi prvi lokali začeli obratovati že poleti. Želja Gradisa in seveda krajanov je, da bi vsi lokali začeli delati najkasneje do oktobra.

Tako bomo v Novih Jaršah končno le dočakali enega izmed spremljajočih objektov, ki naselju omogoča drugačno življenje, kot samo spalno, ni pa to tisto, kar bi si krajan najbolj želeli, kot je pošta, banka, lekarna in še kaj.

C. P.

● Predsedstvo občinskega sveta ZS o članku »Prišli na posvet – odšli s predavanja«

Predsedstvo občinskega sveta Zveze sindikatov je na redni seji, 23. februarja 1989, obravnavalo tudi vsebino članka v 2. številki Naše skupnosti (1. februar 1989) z naslovom »Prišli na posvet – odšli s predavanja« avtorja Jožeta Praprotnika.

Predsedstvo je ocenilo, da avtor v nekaterih delih prispevka opisuje vsebino posveta predsednikov izvršnih odborov osnovnih organizacij ZS z dne 19. januarja 1989 zelo subjektivno, nekorektno in predvsem do gostov iz RS ZS Slovenije in mestnega sveta ZS Ljubljana žaljivo.

»Člani predsedstva občinskega sveta ZS smo ogorčeni, da je lahko tovariš Praprotnik objavil neosnovane kritike in posmeh obema gostoma brez odgovornosti,« pravijo v svojem sporočilu. Urednik

Nič novega ne ugotovimo, če zapišemo, da ima večina od nas iz dneva v dan v žepu manj denarja. Vse več je stvari, ki jih lahko opazujemo le v izločbah, sanjarimo o njih, a si jih ne moremo več privoščiti. Nekateri se odrekajo le dražjim in boljšim avtomobilom, obleki, potovanju v tujino, so pa tudi taki, ki jim zmanjkuje denarja za najnujnejše življene: so taki, ki si ne morejo kupiti mesa, sardija, slaščic, plačati vrtec za otroka, za ničesar drugega ne morajo odšteti denarja kot samo za stvari, ki so neobhodno potrebne za življenje.

Pred kratkim se je v Maximarketu pripetilo tole: sedem ali osem let star deček, je hrepeneče gledal v banane na pultu. »Eno prosim,« je rekla mati prodajalki, ker je verjetno opazila njegov pogled. »Kupi mi dve,« se je prosiče in tiho oglašil fantič. »Ne morem, nimam denarja,« mu je mati šepnila na uho. Videni jima je bilo, da nista iz mesta, zdelo se je, da sta doma iz obrobni, hribovskih predelov Ljubljane. Človeka, ki je to slišal, je moralo stisniti pri srcu.

Na Centru za socialno delo naše občine se vsak dan srečujejo z ljudmi, ki so zašli v težave in stiske. Kako jim pomagajo, kaj storijo zanje, ko je tudi denarja za njihovo dejavnost vse manj? Naša sogovornica je bila direktorica Centra za socialno delo občine Ljubljana Moste-Polje dipl. psihologinja Milica Caf, ki je povedala nekaj zanimivih podatkov. »Veliko težav nam povzroča dejstvo, da nikoli ne vemo,

s koliko denarja bomo razpolagali, zato je težko karkoli načrtovati,« je dejala. »Denarne pomoči, kot edini in dopolnilni vir preživljanja, upadajo. To pa zato, ker je vse manj tistih, ki nimajo nobenih sredstev za preživljanje, ti so

bili večinoma doma iz hribov, pa tudi zato, ker so kriteriji za njihovo pridobitev zelo ostri. Raste pa število enkratnih in začasnih pomoči. Letos ob koncu februarja jih bo še enkrat več kot lani ob tem času, ko jih je bilo 228.«

Ljudi, ki prosijo za začasno ali enkratno denarno pomoč lahko razdelimo v tri skupine: v prvi so družine z več otroci, ki se doselijo k nam v občino, ali pa tudi mame z dvema otrokoma, ki imajo preniško preživnino, so pa tudi take, ki jo nikoli niso izterjale. Prav tej skupini bi po mnenju Centra za socialno delo moralo več prispevati otroško varstvo, saj smo se dogovorili, da naj bi oni skrbeli za socialni položaj otrok. So družine, ki imajo na člena komaj 200 tisoč dinarjev na mesec.

V drugo skupino lahko uvrstimo upoko-jence z najnižjimi pokojninami, predvsem tiste, kjer dva živita od ene same. Tretja skupina, in ti so najtežji, pa so nezaposleni ljudje, ki so iz objektivnih ali subjektivnih razlogov zgubili

od 22 strokovnih delavcev, na tem področju delata le dva. Njihovo glavno delo temelji na predpisih zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Gre za razveze, skrbništvo, delo z mladletniki, rejništvo, družinsko in part-

ki je bil odprt januarja. Pri projektu navadno skupaj s prostovoljci in drugimi intenzivno delajo pol leta, ko pa zamisel zaživi in njihovo strokovno vodstvo ter pomoč nista več nujno potrebna, se umaknejo in se lotijo dela druge. V ljudeh poskušajo vzbuditi samoiniciativo, spoznanje, da si lahko in tudi morajo pomagati sami.

Ker številka Naše skupnosti, ki jo imate zdaj v rokah, nosi datum 8. marec, ki ga označujemo kot dan žena, v prostorih Centra za socialno delo pa so ženske, že zaradi otrok, bolj pogoste stranke kot moški, smo povprašali Milico Caf, kaj je tisto, na kar bi ob tem prazniku morali pomisliti.

»Ob tem dnevu mi prihaja na misel maltretirana, trpinčena, pretepena ženska v družini in brezizhodnost njene položaja,« je odgovorila naša sogovornica. »Dosežemo, da se razveže, potem pa nima kam iti. Bivšemu možu mora zagotoviti primerne prostore, kar je nemogoče. In v teh domovih se potem z ženskami in otroci dogajajo grozljive stvari. Na tem področju bi morala biti tudi naša zakonodaja drugačna. Dobro pa je, da se je na institucionalni ravni vendarle pričelo delati nekoliko drugače. Mislim, da bi v Ljubljani morali imeti prostor, kamor bi se lahko zatele trpinčene ženske, potrebovali pa bi tudi stanovanje za tiste žene, ki po porodu nimajo kam iti. To zdaj rešujemo tako, da damo otroka v rejo, ampak to ni pravi način.«

D. J.

● CENTER ZA SOCIALNO DELO

Vse več ljudi potrebuje denarno pomoč

službo, in tudi taki, ki še nikoli niso delali. Nekateri so, drugi niso prijavljeni na Zavodu za zaposlovanje. V svojem obupu ne vedo več kam se obrniti, pa pridejo po pomoč tudi na Center za socialno delo. Tudi tu jim seveda ne morejo pomagati, saj bi ta problem morala reševati širša socialna politika.

Vsakdo, ki pride na Center po denarno pomoč in je tudi upravičen do nje, jo dobi. Res pa je, da so te pomoči majhne in kriteriji za njihovo pridobitev ostri. V povprečju enkratna pomoč znaša 200 tisoč dinarjev; največkrat jo prosilci sploh ne dobijo v gotovini, marveč mu poravnajo kakšen račun, denimo za elektriko, nakup živil in podobno.

Denarne pomoči pa so le manjši del delovanja Centra za socialno delo, saj

nersko svetovanje, alkoholizem, zavodsko varstvo odraslih in drugo. Včasih je v krajevnih skupnostih slišati, da socialni delavci delajo preveč »uradno« in stranke pozivajo na pogovore k njim, namesto da bi jih obiskali na domu in tako bolje spoznali njihove razmere. Milica Caf je pojasnila: »Tak model kot ga imajo za Bežigradom, da imajo poleg Centra tudi socialne delavke v krajevnih skupnostih, drugje v Ljubljani ni. Uveljavljamo nove metode dela. Mislimo, da smo bolj uspešni v projektih, ki se jih lotevamo v skupini, ne kot posamezniki, saj eden človek ne more biti strokovnjak za vse.«

V Centru veliko energije vlagajo v projekte, kot sta bila servis za ostarele in Center otrok in staršev Fužine,